

[CIEMNICZNY *ai*

e prawdopodobnie jasne.

sg m N ciemniczny. ◇ D ciemniczn(e)mu. ◇ pl A subst ciemniczn(e).

Sł stp notuje, Cn brak, Linde także XVI(XVII) w.

Przymiotnik od „ciemnica” ‘więzienie, loch, karcer’: Odmienił też łzaty iego ciemniczne [vestes carcerarias] BudBib 4.Reg 25/29.

Wyrażenie: »ciemniczny stróż«: A zádawłzy im mnogie rázy/ wrzúćili do ciemnice/ rołkazawłzy ciemnicznemu łtrożowi [vinetorum custodi]/ łtrzec ich pilno. BudBib Act 16/23.

a. W funkcji rzeczownika: A niewiedział ciemniczny [princeps domus carceris] ni oczym co wręku iego BudBib Gen 39/23 (Linde).

AL